JE MAINTIENDRAI

STAATSCOURANT

Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.

Nr. 23602
2 mei
2016

Beleidsregels van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 25 april 2016, nr. WJZ/16009144, houdende de regels betreffende het verstrekken van een tegemoetkoming aan beroepsvissers die schade hebben geleden als gevolg van het verbod op grond van artikel 5.10 van de Wet dieren (Beleidsregel tegemoetkoming visverbod voor het jaar 2015)

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

Gelet op artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht;

Besluit:

Artikel 1

In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
afschrijving: afschrijving als bedoeld in de artikelen 3.30 en 3.34 van de Wet op de inkomstenbelasting 2001;
de-minimisverordening: Verordening (EU) nr. 717/2014 van de Commissie van 27 juni 2014 inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun in de visserij- en aquacultuursector (PbEU 2014, L 190);
Minister: de Minister van Economische Zaken;
netto jaarresultaat: omzet verminderd met de vaste en de variabele kosten, voordat dit bedrag is verminderd met de verschuldigde inkomsten- en vennootschapsbelasting.

Artikel 2

1. De Minister verstrekt op aanvraag een tegemoetkoming aan degene die tot en met 31 december 2014 viste in de wateren, bedoeld in bijlage 16 van de Uitvoeringsregeling visserij, en wiens overeenkomst van huur van visrecht of schriftelijke toestemming voor het stellen van vaste vistuigen in 2015 door de Minister is opgezegd onderscheidenlijk ingetrokken als gevolg van het visverbod, bedoeld in artikel 28b van de Uitvoeringsregeling visserij, voor zover door de aanvrager geen vervangende vislocatie is geaccepteerd.

2. De tegemoetkoming, bedoeld in het eerste lid, bedraagt het gemiddelde netto jaarresultaat, berekend uit de netto jaarresultaten die zijn behaald in de jaren 2013 en 2014 uit de visserij op aal en wolhandkrab in de gebieden, waarop het in het eerste lid bedoelde verbod ziet.

3. In afwijking van het tweede lid kan de Minister het netto jaarresultaat, behaald uit de visserij op aal of wolhandkrab in het jaar 2013 of 2014, hanteren, indien:
   a. uit de boekhouding van de aanvrager blijkt dat de opbrengst uit de visserij op aal of wolhandkrab in één van de betreffende jaren significant lager is dan hetgeen te verwachten is op grond van de opbrengsten van voorgaande jaren;
   b. de aanvrager aannemelijk maakt dat deze lagere opbrengst verband houdt met omstandigheden die niet aan hem te wijten zijn, en
   c. de aanvrager daartoe een verzoek indient.

4. Indien de aanvrager aannemelijk maakt dat de opbrengsten uit de visserij op aal of wolhandkrab zowel in 2013 als in 2014 als gevolg van omstandigheden als bedoeld in lid 3, onderdeel b, significant lager zijn geweest dan hetgeen onder normale omstandigheden te verwachten is, kan de Minister het netto jaarresultaat, behaald uit de visserij op aal of wolhandkrab in 2012, hanteren, indien van dat resultaat in de boekhouding van de aanvrager een melding wordt gemaakt en indien de aanvrager daartoe een verzoek indient.

5. De tegemoetkoming, bedoeld in het tweede lid, in voorkomend geval berekend met inachtneming van het derde of vierde lid, wordt vermeerderd met een bedrag dat gelijkstaat aan het gemiddelde netto jaarresultaat in de jaren 2013 en 2014, voor zover:
   a. dat resultaat is verkregen uit de vangst van schubvis in de gebieden, bedoeld in artikel 28b van de Uitvoeringsregeling visserij;
   b. schubvis ingevolge een huurovereenkomst als bedoeld in artikel 25, eerste lid, van de

Visserijwet 1963, voor het vissen op aal of wolhandkrab door de aanvrager, mag worden behouden en verkocht, en
c. van dat jaarresultaat in de boekhouding van de aanvrager een melding wordt gemaakt.

6. Indien een aanvrager aannemelijk maakt dat de afschrijvingskosten in de jaren die als referentie worden gehanteerd, of in geval van toepassing van het derde of vierde lid, in het jaar dat als referentie wordt gehanteerd, significant hoger zijn dan de kosten die in het jaar 2015 redelijkerwijs hadden mogen worden verwacht, wordt het netto jaarresultaat vermeerderd met het verschil tussen in de boekhouding opgenomen afschrijving en de afschrijving die redelijkerwijs mag worden verwacht.

7. In voorkomend geval wordt het netto jaarresultaat verminderd met de tegemoetkoming die in het betreffende jaar voor de betreffende wateren is uitgekeerd op grond van artikel 4:68 van de Regeling LNV-subsidies.

8. De te verlenen tegemoetkoming, bedoeld in het eerste lid, en de overige steun die de aanvrager reeds heeft ontvangen op grond van de de-minimisverordening, bedraagt maximaal het bedrag aan de-minimis steun dat kan worden verstrekt op grond van de de-minimisverordening.

Artikel 3

1. De Minister verstrekt op aanvraag een tegemoetkoming aan degene die tot en met 31 december 2014 viste in de wateren, bedoeld in bijlage 16 van de Uitvoeringsregeling visserij, en wiens overeenkomst van huur van visrecht of schriftelijke toestemming voor het stellen van vaste vistuigen in 2015 door de Minister is opgezegd onderscheidenlijk ingetrokken als gevolg van het visverbod, bedoeld in artikel 28b van de Uitvoeringsregeling visserij, voor zover door de aanvrager geen vervangende vislocatie is geaccepteerd.

2. De tegemoetkoming, bedoeld in het eerste lid, wordt verstrekt voor de door de huurder of de houder van de schriftelijke toestemming met het oog op de visserij gedurende de looptijd gemaakte kosten, welke wegens de vroegere beëindiging van de huur of de toestemming niet meer uit de te verkrijgen opbrengsten van de visserij kunnen worden goedgemaakt.

3. De tegemoetkoming, bedoeld in het eerste lid, wordt berekend vanaf 1 januari 2015 over een periode van een jaar.

4. De tegemoetkoming, bedoeld in het eerste lid, wordt verstrekt voor kosten die met het oog op de visserij zijn gemaakt voor onder meer de volgende posten:
a. afschrijvingen op vaste activa, voor zover nog niet afgeschreven;
b. personeelskosten, waarbij rekening wordt gehouden met kostenbeperkende maatregelen die getroffen zijn of redelijkerwijs getroffen hadden kunnen worden;
c. financieringskosten, voor zover die kosten gedurende de resterende looptijd van de beëindigde overeenkomst van huur van visrecht of de schriftelijke toestemming voor het stellen van vaste vistuigen niet meer kunnen worden goed gemaakt;
d. overige vaste kosten die zijn gemaakt in 2015 en die voortvloeien uit onomkeerbare verplichtingen die zijn aangegaan voor 1 januari 2015.

5. Voor zover een tegemoetkoming wordt verstrekt in de afschrijvingskosten van productiemiddelen, worden de afschrijvingskosten in 2013 en 2014 als referentie gehouden.

6. Indien bedrijfsmiddelen kunnen worden blijven ingezet voor de visserij, zal de tegemoetkoming naar rato worden toegekend.

Artikel 4

1. Een aanvraag als bedoeld in de artikelen 2 en 3 kan gedurende een periode van zes weken worden ingediend. De periode vangt aan met ingang van de zevende dag volgend op de dag van inwerkingtreding van dit besluit.

2. Een aanvraag gaat in ieder geval vergezeld van:
a. de jaarrekeningen en de boekhouding van 2012, 2013 of 2014, voor zover relevant op grond van de artikelen 2 of 3;
b. documenten ter onderbouwing van een beroep op het derde tot en met zesde lid van de artikelen 2 of 3, voor zover van toepassing;
c. een verklaring de-minimissteun, voor zover een beroep wordt gedaan op artikel 2.

Artikel 5

De tegemoetkoming, bedoeld in artikel 2, bevat staatssteun en wordt gerechtvaardigd door de de-minimisverordening.

Artikel 6

Deze beleidsregel wordt aangehaald als: Beleidsregel tegemoetkoming visverbod voor het jaar 2015.

Artikel 7

Deze beleidsregel treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin hij wordt geplaatst.

Deze beleidsregel zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

's-Gravenhage, 25 april 2016

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
M.H.P. van Dam

TOELICHTING

I. ALGEMEEN

1. Inhoud beleidsregel

a. Algemeen

Per 1 januari 2015 is het verboden in nader daartoe aangewezen met dioxine vervuilde wateren te vissen met de vistuigen aaldogger, aalfuik, aalhoekwant, aalkistje, aalzegen, ankerkuil, electrovisapparaat, peur en visfuik. De wateren waarin het verbod geldt, zijn aangewezen bij Regeling van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 27 november 2014, nr. WJZ/14147714, houdende wijziging van de Uitvoeringsregeling visserij in verband met aanpassing van de wateren waar het verboden is te vissen op aal en wolhandkrab. In verband met dit visverbod heeft de Staatssecretaris van Economische Zaken in haar brief aan de Tweede Kamer van 2 december 2014 aangegeven dat de lopende huurovereenkomsten voor aalvisserij met de Staat in bovengenoemde wateren zullen worden opgezegd. Aan de betreffende visserijbedrijven zal een tegemoetkoming worden aangeboden welke in lijn is met de tegemoetkoming die in 2011 is aangeboden aan de destijds getroffen beroepsvissers (Kamerstukken II 2010/11, 29 675, nr. 131). Opgemerkt kan worden dat de sluiting van de gebieden (anders dan in 2011) voorzienbaar was. Voorafgaand aan de sluiting is meerdere jaren in de betreffende wateren de vervuilingsgraad gemonitord en de gegevens hiervan zijn met de sectororganisatie gedeeld.

De visserijbedrijven in het IJsselmeergebied vissen niet op basis van een huurovereenkomst maar op basis van een schriftelijke toestemming. In de voornoemde kamerbrief is aangegeven dat in dat gebied de tegemoetkoming zal worden aangeboden aan de visserijbedrijven die met grote fuiken vissen op vaste vislocaties in de bufferzone, voor zover voor deze visserij geen vervangende locaties voorhanden zijn. Indien er vervangende locaties voorhanden zijn, zullen deze locaties aan deze vissers worden aangeboden. Accepteert het visserijbedrijf deze vervangende vislocatie, dan vervalt de mogelijkheid om aanspraak te maken op een geldelijke tegemoetkoming op grond van deze beleidsregel. Voor de visserij met andere vistuigen in de bufferzone zal geen tegemoetkoming worden aangeboden, omdat deze visserij zonder belemmering elders op het IJsselmeer kan worden uitgevoerd (er is sprake van gemene weide visserij).

In 2011 betrof het een tegemoetkoming via drie ″sporen″, die geen volledige compensatie van de geleden en nog te lijden schade was: spoor 1 (terugbetaling huurpenningen voor staatswateren), spoor 2 (tegemoetkoming kosten die niet terug te verdienen zijn tijdens de huurperiode) en spoor 3 (tegemoetkoming voor verlies aan netto inkomsten verkregen uit de vangst van aal en wolhandkrab). In het onderhavige geval is er geen sprake van te veel betaalde huurpenningen voor de staatswateren. Daarom wordt alleen voorzien in een tegemoetkoming in het kader van spoor 2 en 3. Concreet betekent dit dat er op aanvraag een tegemoetkoming voor spoor 2 of 3 zal worden verstrekt voor de resterende looptijd van één jaar van de huurovereenkomsten. In 2011 is door de Staatssecretaris van Economische Zaken voor spoor 2 medegedeeld dat de tegemoetkoming standaard gebaseerd werd op een resterende looptijd van de visverhuurovereenkomst (Stcrt. 2011, 11450).

Gedurende de looptijd van de overeenkomst kan de Staat de overeenkomst op grond van de algemene voorwaarden bij die overeenkomst onder meer opzeggen indien ‘enig openbaar belang dit vordert’. In het onderhavige geval werd de opzegging van de overeenkomst gevorderd ten behoeve van de bescherming van de volksgezondheid. Een overeenkomst van huur van visrecht wordt op grond van artikel 33 van de Visserijwet 1963 aangegaan voor een periode van zes jaar en wordt in beginsel van rechtswege verlengd. De verhuurder (de Staat) van de overeenkomst van huur van visrecht heeft echter het recht om aan de huurder uiterlijk acht maanden voor het einde van de lopende overeenkomst schriftelijk mee te delen dat de overeenkomst van huur van het visrecht niet wordt voortgezet. Zoals eerder aangegeven is voorafgaand aan de sluiting in de desbetreffende wateren de vervuilingsgraad gemonitord en zijn de gegevens hiervan met de sectororganisatie gedeeld. Na de sluiting van de gebieden in 2011 was op grond van deze gegevens deze sluiting voorzienbaar. Hieruit volgt dat men er redelijkerwijs niet van uit mocht gaan dat de overeenkomst van huur van visrecht wederom voor een periode van zes jaar zou worden verlengd. In het kader van spoor 3 wordt beoogd om een tegemoetkoming aan te bieden voor het verlies aan netto inkomsten verkregen uit de vangst van aal en wolhandkrab. Daarom wordt ook voor spoor 3 aangesloten bij de resterende looptijd van de overeenkomst en wordt een tegemoetkoming verstrekt voor een periode van één jaar. Voor de visserijbedrijven die met grote fuiken vissen op vaste vislocaties in de bufferzone, wordt tevens in de sporen 2 en 3 een tegemoetkoming verstrekt voor een periode van één jaar.

b. Tegemoetkoming voor kosten die niet terug te verdienen zijn tijdens de huurperiode (spoor 2)

In artikel 9, vierde lid, van de algemene voorwaarden bij de huurovereenkomst is opgenomen dat de Staat bij een vroegtijdige beëindiging van een huurovereenkomst en voor zover de redelijkheid en de billijkheid dit meebrengen, aan de huurder een tegemoetkoming zal toekennen in de door de huurder met het oog op de visserij gedurende de huurtijd gemaakte kosten, welke wegens de vroegere beëindiging van de huur niet meer uit de te verkrijgen opbrengsten van de visserij kunnen worden goedgemaakt. Van een dergelijke situatie is sprake in het onderhavige geval. De tegemoetkoming is gebaseerd op een resterende looptijd van de huurovereenkomst van één jaar, te rekenen vanaf 1 januari 2015. Voor de visserijbedrijven die met grote fuiken vissen op vaste vislocaties in de bufferzone, wordt hierbij aangesloten. De tegemoetkoming wordt toegekend voor kosten die met het oog op de visserij gemaakt zijn voor onder meer de volgende bedrijfsuitrustingen en posten:

– afschrijvingen op vaste activa voor zover nog niet afgeschreven (bijvoorbeeld investeringen in visrechten (voor zover geactiveerd), fuiken, vaartuigen, onroerend goed en transportmiddelen);
– personeelskosten, waarbij rekening wordt gehouden met kostenbeperkende maatregelen die getroffen zijn of redelijkerwijs getroffen hadden kunnen worden;
– vergoeding van de financieringskosten, voor zover die kosten gedurende de resterende looptijd van de beëindigde huurovereenkomst niet meer kunnen worden goed gemaakt;
– overige vaste kosten die zijn gemaakt in 2015 en die voortvloeien uit onomkeerbare verplichtingen die zijn aangegaan voor 1 januari 2015.

Daar waar sprake is van een tegemoetkoming in de afschrijvingskosten van productiemiddelen, worden de afschrijvingskosten in 2013 en 2014 als referentie gehouden.

Indien bedrijfsmiddelen kunnen worden blijven ingezet voor de visserij, bijvoorbeeld in niet-gesloten viswateren of voor de vangst van andere vissoorten dan aal en wolhandkrab, zal de tegemoetkoming naar rato (oppervlakte viswater of hoeveelheid vaste vistuigen) worden toegekend.

c. Tegemoetkoming voor verlies aan netto inkomsten verkregen uit de vangst van aal en wolhandkrab (spoor 3)

Op grond van onderhavige beleidsregels kan een tegemoetkoming worden verstrekt aan een aanvrager, die tot en met 31 december 2014 viste in de wateren, bedoeld in bijlage 16 van de Uitvoeringsregeling visserij, en wiens overeenkomst van huur van visrecht of schriftelijke toestemming voor het stellen van vaste vistuigen (deels) is opgezegd of ingetrokken als gevolg van het visverbod, bedoeld in artikel 28b van de Uitvoeringsregeling visserij, voor zover geen vervangende vislocatie door die aanvrager is geaccepteerd.

Bij de berekening van de tegemoetkoming in het kader van spoor 3 is de hoofdregel dat de tegemoetkoming het gemiddelde netto resultaat bedraagt dat is behaald in de jaren 2013 en 2014 uit de vangst van aal en wolhandkrab in de gebieden, waarop het vangstverbod ziet. Dit resultaat wordt gebaseerd op de boekhouding van de onderneming. Als een visserijbedrijf zowel in gebieden heeft gevist waar een visverbod geldt, als in gebieden waar dat niet het geval is, zal het netto resultaat naar rato worden toegerekend volgens dezelfde systematiek als in spoor 2. Hiervan kan worden afgeweken als de aanvrager aannemelijk maakt dat een andere wijze van toerekening meer recht doet aan de feitelijke situatie. Omdat de tegemoetkoming wordt gebaseerd op het in 2013 en 2014 gerealiseerde netto resultaat, wordt daarbij uitgegaan van de kiloprijs die een aanvrager blijkens zijn boekhouding in de jaren 2013 en 2014 heeft gerealiseerd. Het gaat om het netto jaarresultaat voor aal, wolhandkrab of bijvangst van schubvis. Dat heeft ten gevolg dat een eventuele tegemoetkoming die in de desbetreffende jaren is betaald ter compensatie van een verlies aan vismogelijkheden, en die weliswaar in één van de referentiejaren is betaald, maar die op meerdere jaren ziet, slechts wordt meegerekend voor zover die betrekking heeft op de desbetreffende referentiejaren. Ten overvloede zij vermeld dat resultaat uit aan de vangst gerelateerde activiteiten, zoals een palingrokerij of verkoop van ingekochte vis of andere levensmiddelen, niet geldt als resultaat uit de vangst van aal, wolhandkrab of de bijvangst van schubvissen.

In afwijking van deze hoofdregel kan op verzoek van de aanvrager voor aal en/of wolhandkrab in plaats van het gemiddelde over de jaren 2013 en 2014, het netto resultaat van alleen 2013 of 2014 voor aal en/of wolhandkrab worden gebruikt als uit de boekhouding blijkt dat de opbrengst uit aal en/of wolhandkrab in één van beide jaren significant lager is en de aanvrager aannemelijk maakt dat dit het gevolg is van omstandigheden die buiten zijn invloedssfeer liggen. Hiermee is beoogd ruimte te bieden voor klemmende gevallen, zoals ernstige en langdurige ziekte of overlijden van de visser. Daaronder vallen niet algemene economische ontwikkelingen, zoals prijsdaling en dalende vangsten wegens een dalend bestand. Voor de situatie dat zo'n bijzonder geval ertoe leidt dat de het netto resultaat zowel in 2013 als in 2014 significant lager is dan het netto resultaat in 2012, kan op verzoek

van de aanvrager het netto resultaat van 2012 gebruikt worden.

Wanneer een aanvrager kan aantonen een recht te hebben om de bij de visserij op aal en wolhandkrab gevangen schubvis te behouden en te verkopen, zal hij onder dezelfde voorwaarden als hiervoor genoemd recht hebben op het gemiddelde netto resultaat dat blijkens zijn boekhouding is verkregen uit de bijvangst van schubvis in de betreffende wateren in de jaren 2013 en 2014. Dit betreft nadrukkelijk niet het resultaat verkregen op grond van het recht gericht op schubvis te vissen.

2. Regeldruk

De administratieve lasten van deze beleidsregel tijdens de openstellingsperiode bedragen € 777 voor de hele sector en gaan gepaard met de aanvraag van de tegemoetkoming. Geschat wordt dat tijdens de openstellingsperiode zeven visserijbedrijven gebruik zullen maken van de mogelijkheid tot aanvragen van tegemoetkoming. Van deze aanvragen wordt geschat dat er uiteindelijk zeven worden toegekend.

3. Inwerkingtreding

Deze beleidsregel treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin hij wordt geplaatst. Hiermee wordt afgeweken van het kabinetsbeleid inzake vaste verandermomenten. Deze afwijking is noodzakelijk om de doelgroep van de regeling – de getroffen visserijbedrijven – zo snel mogelijk een tegemoetkoming te kunnen geven.

II. ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel bevat enkele begripsomschrijvingen die meermaals in de beleidsregel worden gebruikt. Het begrip netto jaarresultaat fungeert als uitgangspunt voor de berekening van de tegemoetkoming bedoeld in artikel 2. De definitie sluit aan bij de uitleg die aan dit begrip wordt gegeven in de accountancy.

Artikel 2

Het eerste lid van artikel 2 vormt een grondslag om een tegemoetkoming aan de vissers te verstrekken. De verstrekking vindt plaats aan degene die wordt getroffen door het visverbod dat is ingesteld op grond van artikel 5.10 van de Wet dieren. In dat licht is bepaald dat zij die visten tot en met 31 december 2014, in aanmerking komen voor een dergelijke vergoeding. Verder is vereist dat de overeenkomst van huur van visrecht of de schriftelijke toestemming voor het stellen van vaste vistuigen in 2015 (deels) door de Minister is opgezegd of ingetrokken als gevolg van het visverbod. De visser heeft geen recht op een geldelijke tegemoetkoming indien door een visser een vervangende vislocatie is geaccepteerd.

Het tweede lid bepaalt de wijze waarop de tegemoetkoming wordt berekend. In beginsel wordt uitgegaan van het gemiddelde van het jaarresultaat voor aal en wolhandkrab in de jaren 2013 en 2014. Op grond van het derde lid kan één van die beide jaren als uitgangspunt worden gehanteerd. Hiervoor is wel vereist dat de opbrengst uit de visserij op aal of wolhandkrab in 2013 of 2014 als gevolg van omstandigheden die niet aan hem te wijten zijn significant lager is dan hetgeen te verwachten is op grond van de opbrengsten van de voorafgaande jaren. Indien de opbrengsten uit de visserij op aal of wolhandkrab zowel in 2013 als in 2014 als gevolg van dergelijke omstandigheden significant lager zijn geweest dan hetgeen onder normale omstandigheden te verwachten is, kan op grond van het vierde lid het netto jaarresultaat behaald uit de visserij op aal of wolhandkrab in 2012 worden gehanteerd.

Het vijfde lid bepaalt dat tevens een tegemoetkoming kan worden verstrekt voor vis, anders dan aal, die bij het vissen op aal of wolhandkrab wordt gevangen. Zoals in het algemene deel van deze toelichting is aangegeven, is vereist dat de betreffende visser de schubvis mag behouden op grond van een visrecht voor de vangst van aal of wolhandkrab, waarin is bepaald dat vangst, niet bestaande uit aal of wolhandkrab, mag worden behouden en verkocht. Om die reden bevat dit artikel een verwijzing naar huurovereenkomsten, voor het vissen in de binnenwateren en de kustwateren, als bedoeld in de Visserijwet 1963. Vereist is voorts dat uit de boekhouding blijkt welk deel van de omzet in het betreffende jaar is behaald uit deze zogenoemde bijvangst. Dit betreft derhalve niet het resultaat verkregen uit visserij op grond van het recht om gericht op schubvis te vissen.

Het zesde lid bevat een mogelijkheid om rekening te houden met versnelde afschrijvingen van grote uitgaven, indien die afschrijvingen een onevenredig groot gevolg hebben voor het te hanteren netto

jaarresultaat. Er moet sprake zijn van een significant lager resultaat als gevolg van de versnelde afschrijving. Te denken valt aan het versneld afschrijven van een boot, bedrijfsgebouw of bedrijfsauto.

In het zevende lid is bepaald dat het resultaat wordt verminderd met de vergoeding die is verstrekt op grond van artikel 4:68 van de Regeling LNV-subsidies, in geval daarvan sprake is geweest. Het gaat om een vergoeding ten behoeve van het verbod om te vissen in de maanden september, oktober en november. Indien deze vergoeding zou worden meegerekend, zou er sprake zijn van overcompensatie.

In het achtste lid is bepaald dat een tegemoetkoming op grond van deze bepaling en de overige steun die de aanvraag reeds heeft ontvangen op grond van de de-minimisverordening ten hoogste het bedrag bedraagt dat kan worden verstrekt op grond van Verordening (EU) nr. 717/2014 van de Commissie van 27 juni 2014 inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun in de visserij- en aquacultuursector (PbEU 2014, L 190). Dit bedrag is € 30.000,– over een periode van drie belastingjaren.

Artikel 3

In artikel 9, vierde lid, van de algemene voorwaarden bij de huurovereenkomst die is opgezegd, is bepaald dat de Staat ‘voorzover de redelijkheid en billijkheid dit meebrengen, aan de huurder een tegemoetkoming [zal] verlenen in de door de huurder met het oog op de visserij gedurende de huurtijd gemaakte kosten, welke wegens de vroegere beëindiging van de huur niet meer uit de te verkrijgen opbrengsten van de visserij kunnen worden goedgemaakt’. In artikel 3 wordt hieraan gevolg gegeven.

In het eerste lid is bepaald dat de aanvrager die viste tot en met 31 december 2014, in aanmerking komt voor een tegemoetkoming. Verder is vereist dat de overeenkomst van huur van visrecht of de schriftelijke toestemming voor het stellen van vaste vistuigen in 2015 (deels) door de Minister is opgezegd of ingetrokken als gevolg van het visverbod. De aanvrager heeft geen recht op een geldelijke tegemoetkoming indien door een visser een vervangende vislocatie is geaccepteerd.

Het tweede lid komt overeen met het bepaalde in artikel 9, vierde lid, van de algemene voorwaarden bij de huurovereenkomst.
In het derde lid is bepaald dat de tegemoetkoming wordt berekend vanaf 1 januari 2015 over een periode van een jaar. Dit komt overeen met de resterende looptijd van de overeenkomst van huur van visrecht van een jaar, te rekenen vanaf 1 januari 2015. Voor aanvragers die een schriftelijke toestemming hadden voor het stellen van vaste vistuigen in de bufferzone, wordt hierbij aangesloten en wordt de hoogte van de tegemoetkoming ook gebaseerd op een periode van een jaar vanaf 1 januari 2015.

In het vierde lid wordt een aantal posten genoemd, die kwalificeren als kosten die met het oog op de visserij zijn gemaakt en dus voor een tegemoetkoming in aanmerking komen, zoals afschrijvingen op vaste activa voor zover deze nog niet afgeschreven zijn bijvoorbeeld investeringen in visrechten (voor zover geactiveerd), fuiken, vaartuigen, onroerend goed en transportmiddelen.

Op grond van het zesde lid wordt bij het bepalen van de hoogte van de tegemoetkoming rekening gehouden met de omstandigheid dat bedrijfsmiddelen kunnen worden blijven ingezet voor de visserij. Het gaat bijvoorbeeld om de inzet van bedrijfsmiddelen in niet gesloten viswateren of voor de vangst van andere vissoorten dan aal en wolhandkrab.

Artikel 4

In artikel 4 is bepaald welke gegevens de aanvrager moet verstrekken bij het aanvragen van een tegemoetkoming op grond van de artikelen 2 of 3. Een de-minimisverklaring hoeft enkel te worden overlegd, indien een beroep wordt gedaan op artikel 2.

Artikel 5

Bij de tegemoetkoming op grond van artikel 2 is sprake van staatssteun en deze tegemoetkoming wordt gerechtvaardigd door Verordening (EU) nr. 717/2014 van de Commissie van 27 juni 2014 inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun in de visserij- en aquacultuursector (PbEU 2014, L 190). Daarom behoort een aanvraag vergezeld te gaan van een de-minimisverklaring. Op grond van artikel 2, eerste lid, onderdeel a, van die verordening is een onderneming in de visserij- en aquacultuursector een onderneming die actief is in de productie, verwerking en afzet van visserij- en aquacultuurproducten. Een onderneming heeft op grond van artikel 1, eerste lid, onderdeel h, van de bovengenoemde verordening geen recht op een tegemoetkoming, indien de opzegging van de huurovereenkomst de beëindiging van de visserijactiviteiten inhield. De steun wordt uitsluitend verstrekt als tegemoetkoming voor het inko-

mensverlies als gevolg van het door dioxinevervuiling opgelegde vangstverbod en leidt niet tot productieverhoging.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
M.H.P. van Dam